

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 8. årgang. ISSN: 2446-0079

Læs Den smalle bog fast

Den smalle bogs skribenter

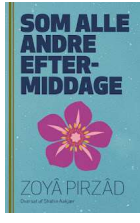
Kontakt og kolofon

Arkiv

Romansatire

Lavmælte noveller om kvinder i Iran

Zoyâ Pirzâd: "Som alle andre eftermiddage", 2022, oversat fra persisk af Shahin Aakjær, Rebel With a Cause, 107 sider. Af Egil Hvid-Olsen De...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for bog anmeldelser og andre kultur anmeldelser, herunder kunst og klassisk musik. Tidsskriftet bringer desuden lejlighedsvis skønlitterære og essayistiske originaltekster. Midt på siden står det seneste indlæg. Overst i højrespalten og øverst i venrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper.

Den store litteratur i Den smalle bog

- Dostojevskij 200 år - et tema i Den smalle bog
- Steinbeck: Egil Hvid-Olsen introducerer 15 af romanerne

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

fredag den 16. juni 2023

Det er svært at være alene/ måske er det her friheden indfinder sig

Alexander Carnera:
Lysningen
Forlaget Spring

<https://www.forlagetspring.dk/products/lysningen>

Af Jakob Kvist

Når man læser Alexander Carneras dagbog *Lysningen*, er det som om, at man bliver fragtet et andet sted hen. Jeg havde det flere gange som om, at jeg var suget ind i verden. Ikke den anden verden, men verden. Bogen havde et særligt greb om mig. Det var ikke et fast greb, men alligevel som en hånd, der sikkert førte mig gennem de mange dagbogsnotater.

begrænsninger med et ønske om at forbedre. Det er fx tilfældet i hvad kan man kalde for første kapitel *Billederne vil forsvinde*.

Her følger vi hovedpersonens tanker under corona-nedlukningen. Her er vores dødsangst i fokus: "Engang var døden med til at skabe en forandring i den kollektive bevidsthed. De døde fandt en plads i det levede liv. Men nu står den tilbage som noget blot skræmmende, noget vi kun kan være bange for." Vores adfærd under corona holdes op mod ægyptiske faraoer, Iliaden og Hamlet. Og en kritik sætter ind: "Nu er det som om vi står alene tilbage med frygten. Vi reagerer med døden som en undtagelse, en katastrofe, vi nøjes med at gøre opmærksom på hvor bange vi er. Lad os udsætte det hele lidt endnu. Selvom det nok er det modsatte vi har brug for. Opdag hvor lidt vi faktisk kontrollerer." Der er også plads til håb og det glædefulde. Det som ikke lader sig beskrive, men som må kredses om for at få det i tale: "Fordi livet må findes et andet sted, end der hvor jeg hele tiden kan nås?". Maleriske beskrivelser som: "Mine sæbebobler af ord, som allerede er ophørt med at eksistere. Gårdsdagens historier forbliver stumme. Ordene har allerede mistet deres magt, afblomstret sig selv som falmet blæk.".

Ensomhedens muligheder

I andet kapitel med titlen *Ensomme steder* er fælles steder bevæges vi ind i meget interessante tanker om ensomhedens væsen og betydning. Vi følger hovedpersonen som observerer en dreng læse i en bog i en park, som pludseligt bringer hovedpersonen tilbage til engang, han som barn var syg, hvilket frembringer følgende: "Er det mon derfor, samfundet ikke længere tillader os at være syge? Fordi vi her i en kortere eller længere periode er konfronteret med vores lidelse, som er vanskelig at bære, øjeblikket hvor vi tvivler på alt, inklusiv os selv, men samtidigt på funderlig vis kommer i kontakt med en virkelighed, der virker opløftende på os?"

Det er svært at være alene, men måske det er her friheden befinder sig: "Tror, det kan beskrives som en følelse af at være fortabt i ingenting, hvor man for første gang lærer friheden at kende. For første gang bruger sin frihed. Overgiver sig til denne fortæthed for en dag at opleve en lethed." Vi bevæger os frem i dagbogen og bevidner besøg hos en iransk frisør og hører om flotte beskrivelser om hvordan ensomme steder faktisk er steder, som ophæver ensomheden. At de virkelige sandheder, som gør ondt er blevet udskriftet med mere konforme sociale "sandheder". Man mærker gennemtænkte tanker, som synes at have fat om ensomhedens væsen uden at forfalde til det herskende sociale direktiv om at ensomheden udelukkende er noget farligt. Ensomheden er meget mere end blot at være fysisk alene: "Ensomheden er en tavs orden, der ikke følger sig efter nogen genstand.", som det så flot og rammende formuleres.

Intens læsning

Jeg tog bogen med mig på en vandretur i Søhøjlandet. Her fandt jeg en lille afsides havn, som viste sig at være det helt rette sted at læse i bogen. På en gang følte jeg mig suget helt ind i omgivelserne mens jeg følte at have overblik over mig selv og omgivelserne. Jeg havde glemt min blyant, så jeg tog ingen noter mens jeg læste. Men noterne blev erstattet af et særligt nærvær under læsningen af Håber vi på at blive set? Hvor vi følger meget sanselige beskrivelser af rejser i blandt andet Grækenland, hvor vi møder Walter Benjamin. Ligesom vi kommer en tur til Canada, hvor der med stor præcision gives indblik i munken Thomas Mertons liv.

Ydermere sættes der ord på, at hullerne i dagbogen viser sig at tjene den funktion at lade noget nyt opstå, som forfatteren ikke havde set komme. Dagbogen er måske en måde at forsøge at bringe ny mening til verden.

Næste kapitel *At skrive er at samle det adskilte* skruer op for det mere glædefulde og metafysiske. Her viser forfatteren sig som en selvstændig tænker, der centrerer omkring den mening som opstår i forbindelse med

Claus Grymer og havets storhed og tab

Havet og ingenting

Novellen af Claus Grymer

Slå op i Den smalle bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2023 (28)

▼ juni (6)

Carl Nielsen og det tilbageholdte åndedræt
Menneskets søgen efter det universelle
Lavmælte noveller om kvinder i Iran

Det er svært at være alene/ måske er det her frihe...

Provinlsruens afsløringer

Fælles forståelse på tværs af tid

► maj (7)

► april (4)

► marts (3)

► februar (6)

► januar (2)

► 2022 (71)

► 2021 (66)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- aforismer (1)
- antologi (4)
- biografi (2)
- boganmeldelse (182)
- bogpræsentation (1)
- børnebog (1)
- dagbøger (3)
- digtsamling (44)
- En litterær refleksion (10)
- essay (12)
- eventyr (8)
- fabler (5)
- faglitteratur (23)
- Galleri Den smalle bog (3)
- klassikerlæsning (38)
- Klassisk musikboganmeldelse (10)
- kortroman (17)
- Kunstanmeldelse (9)
- kunstbog (18)
- lyrik (7)
- noveller (23)
- prosa (35)
- prosadigt (4)
- roman (65)
- tidsskriftanmeldelse (1)

Sidevisninger i alt

184,067

at skrive. Vi er med hovedpersonen i en mellemlanding i Tyrkiet i forbindelse med en tur til Albanien for at holde et foredrag. Her er mange seværdige beskrivelser af at opholde sig i en lufthavn. Forfatteren tænker over, hvad man skal stille op med den afstand, som er mellem én og verden og her trækkes paralleller til malerkunsten: "Maleriet er egentligt ikke noget, vi ser på, men noget vi træder ind i." og "Netop fordi det vi ser, træder frem for øjnene af os, må der være noget der kommer andetsteds fra, end der hvor vi befinder os."

En selvstændig tænker

En af bogens stærkeste sætninger lyder: "Jeg kigger på hende og forestiller mig de blinde kræfter der arbejder i vores liv, den anonyme kraft, det upersonlige lys, som ikke kan nævnes med navn, der ikke lader sig fastholde, men kun indkredses ved af billeder der kommer udefra...". Her er vi i sandhed vidne til en forfatter, som både kan skrive og tænke.

Derudover hører vi om en smertefuld tur hos fysioterapeuten og forfatterens meget flotte og relevante fremhævninger af Sebalds roman De udvandrede, der centrerer sig omkring: "Ihvad der sker når en lærer bidrager med en undervisning og omsorg der rækker langt ud over det man kan forvente...". Disse sider burde være pensum for alle, som beskæftiger sig med lærergerningen.

Bogens sidste kapitel hedder *Min frihed fra gud* og her er vi ikke vidne til ateisme, men snarere et forsøg på at gå længere end kristendommen selv.

Som om at forestillingen om gud blokerer, for det som er væsentligt. Måske det er herfra friheden fra gud skal forstås. At tage kristendommen på ordet for ikke at stille sig tilfreds med at ordet gud blot er stedfortræder for en mystisk kraft og så behøver vi ikke tænke på det. Nej hovedpersonen synes snarere at følge det mystiske ved kristendommen og religion og spørger blandet andet: "Hvad er det for et blik der holder verden sammen?". Hovedpersonen reflekterer over om han venter på noget i livet uden at han er bevidst herom og beskriver det hellige som: "Det der er helligt, er helligt fordi det ikke gør krav på det." Tidsånden udstilles med skarp præcision: "Det er som om det moderne menneske her i begyndelsen af det nye årtusind har opnået hvad det kom for. Et bekvemt liv. Et teknologisk indrammet liv. Et liv hvor alt er tilgængeligt, her og nu. I dette liv er mennesket kommet i mål." Vi lever i travlhed, hvor alle ligner hinanden. Ikke tid til at stoppe og mærke efter og faktisk se i hvilken retning skuden er på vej hen. Vi skal konstant være på og: "Vise sin aktivitet, med terapeutisk bevidsthed". Selvomsg er blevet til selvrealisering, så man udgør så lille omkostning som muligt for samfundet. Forfatteren udklækker nogle stærke og yderst læseværdige tanker med afsæt i den norske forfatter Peter Wessel Zapffe.

Hele tiden kredses der om, hvordan vi muliggor erfaringer, som bekræfter livet i en tid, hvor vi synes at styre mod afgrunden: "At finde en anden måde at bekræfte livet på. Føle afgrunden. Stode mod en væg. Det som de gamle digtere og religioner kaldte for livets hellighed. Hellighed er en grænse som kun kan bestemmes fra én side. Du kan ikke passere grænsen og bestemme livet fra begge sider, for den anden side har ikke engang et kriseramt menneske adgang til.". Resten af kapitlet fortsætter de sproglige udfoldelser på en måde, som kun kan kalde på respekt.

En bog, som gør én klog

Med Lysningen er verden blevet beriget med en bog fyldt med tænkning og flotte sproglige sammensætninger. Forfatteren tænker i dialog med andre forfattere, som synes mere eller mindre overset for det brede publikum. Det er en fornøjelse at mærke, hvordan netop disse forfattere er valgt for at sige noget om livet og hvordan de måske kan få os til at opleve mening i en udhulet tid.

Forfatteren mestrer dagbogsformen, hvilket gør læseoplevelsen stærk. Man får lyst til lige at læse en side mere. Ikke fordi der er tale om underholdning, men fordi man føler man bliver klogere.

Indsendt af Jakob Brønnum

Etiketter: boganmeldelse, dagboger

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

 Skriv en kommentar

Nyere indlæg Start Ældre indlæg

Abonner på: Kommentarer til indlægget (Atom)